

Νέον τηλεφωνικόν ούρμα

GENTIL

Πρωτομαχία

Κομήτης των Αθηναϊκῶν ἐδῶν

ΣΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ἡ Ἑθνικὴ Πινακοθήκη τοῦ Λονδίνου (National Gallery) ἀπέκτησεν ἐσχάτως μίαν εἰκόνα, ἣς βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἄλλη παραδοξωτέρα. Εἶναι εἰκὼν ἀνθρωπίνης κεφαλῆς· τὸ πρόσωπον εἶναι πεπιεσμένον, ἡ ρίς καὶ τὸ μέτωπον εἶναι τόσῳ μεγάλων διαστάσεων ὥστε καθίσταται ἀμέσως καταφανὴς ἡ δυσαναλογία πρὸς τὰ ἄλλα χαρακτηριστικά. Ἡ θέα τῆς εἰκόνης ταύτης εἶναι ἀπεχθής. Τὸ πρόσωπον ὁμοιάζει πρὸς φορικῶδη γελοιογραφίαν, τρομερὸν προσωπεῖον, ἀντανανκλωμένον ἐπὶ σατανικοῦ καὶ ἰδιοτρόπου κατόπτρου. Ἀλλὰ μικρὰ τις σάνις, φέρουσα μίαν ὀπὴν εἶναι προσηρμωμένη εἰς τὸ πλαίσιον τῆς εἰκόνης ταύτης· ὅταν δὲ παρατηρῇ τις διὰ μέσου τῆς κοιλότητος ταύτης θὰ ἴδῃ μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο τόσον φορικῶδες, παρουσιάζεται αἰφνιδίως ὡς πρόσωπον ὠραίου παιδός· τὰ περὶ αὐτὸ ἀκκτανόητα πρῶτον σημεῖα μεταβάλλονται εἰς γράμματα σχηματίζοντα λέξεις δι' ὧν ἀναγινώσκεται ὅτι ἡ εἰ-

κὼν αὕτη εἶνε τοῦ Ἑδουάρδου ΣΤ' ἐν ἡλικίᾳ ἐννέα ἐτῶν. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἔχει ἀξιωματημόνευτον ἱστορίαν· εἶνε, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, αὐθεντικὴ ἐλαιογραφία σύγχρονος τοῦ βασιλέως Ἑδουάρδου ΣΤ' γενομένη πιθανὸν ἐν ἔτει 1546. Ἡ εἰκὼν αὕτη δὲν φέρει ὑπογραφὴν ἀλλ' ἀποδίδεται μετὰ βεβαιότητος εἰς τὸν Γουλιέλμον Στρήτερ, ζωγράφον τῆς ἀγγλικῆς Αὐλῆς, διάσημον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Τὸ ἔργον τοῦτο διήλθε διὰ πολλῶν χειρῶν· μίαν φορὰν ἡγοράσθη ὡς εἰκὼν νεαρῆς κόρης· τέλος κατέληξεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Πινακοθήκην, ἀγορασθὲν ἀντὶ μεγάλου ποσοῦ χρημάτων.

— Ἐν Ρώμῃ ἐτελείεσθαι ἐπίσημοι ἐορταὶ ἐπὶ τῇ ἐκατονταετηρίδι ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ τῆς Γαλλικῆς Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς εἰς τὴν Βίλλαν τῶν Μεδίκων.

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Ὁ γλύπτης κ. Κωνσταντινίδης ἐτελείωσε ἐν πρόπλασμα, ὑπὸ τίτλον «Μακεδονία». Τὸ πρόπλασμα τοῦτο παριστάνει γυναῖκα εἰς ὑπερφυσικὸν μέγεθος, παριστῶσαν τὴν χώραν, τῆς ὁποίας ἡ κατὰστασις ἀπασχολεῖ σήμερον ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ἡ Μακεδονία παρίσταται τύπος ἀρχαίας κλασικῆς τέχνης ἐν εὐτυχεῖ συνδυασμῷ μετὰ τὰς παραδόσεις καὶ τὴν αἰσθητικὴν τῆς νεωτέρας τεχνотροπίας. Τὸ βλέμμα τῆς στηριζόμενον εἰς τὸ κενὸν παρουσιάζεται ὡς κάτι νὰ ἐξερυνᾷ ἀνήσυχον καὶ συγχρόνως ρεμβώδες.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διακρίνει τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἀπὸ ἄλλων σύγχρονων εἶνε, ὅτι ἀφῆκε κενούς ἐντελῶς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἡ ἔμπνευσις αὐτῇ τοῦ καλλιτέχνη προσέδωκε μίαν ἔντονον δύναμιν εἰς